

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati upravnstvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat, za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 3 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kron; ista naj se pošilja Upravnstvu „Domovine“ v Celju.

Shod v Jarenini.

Tako dobro obiskanega shoda še nismo imeli, kot je bil naš politični shod dne 13. decembra. Šoba pri gosp. Orniču je bila natlačeno polna najboljših mož naše in šentiljske faré. Bil je pa res pravi ljudski shod. Kmet za kmetom je vstajal in vprašal poslanca Roškarja za to in ono. Kako veselje so imeli naši vrli Jareninčani s svojim poslancem, kako ponosno so gledali na svojega rojaka domačina. Roškar pa zna tudi povedati. Iz vsake njegove besede se je razvidelo, kako čuti on s kmetom trpinom. Pozival je navzoče, naj se vendar bolj brigajo za svoje interese, naj prosijo, kjer je upanje kaj dobiti. Nastopiti moramo močato in tudi, če je treba, odločno zahtevati. Ne bodimo vendar božji volčki. Celo vrsto dobrih svetov je podal navzočim volilcem. Seveda je malo pokrtačil naše nemško tarje, ki se laskajo onim, kateri so njihovi največji sovražniki. Takih shodov bi moralo več biti. Take in enake besede smo slišali po shodu. Politično društvo Jareninsko, ki je nekaj časa spalo, se bo zopet oživilo. V odbor so bili voljeni sami vrli možje in fantje. Predsednik je znani prvoboritelj na nemško-slovenski meji, gospod Thaler, veletržec iz Št. Ilje, podpredsednik je župan Jareninski, gospod Anton Lorber, tajnik pa č. g. kaplan Evald Vračko, v društvenem življenju neumoren delavec, blagajnik pa domači kmet Franc Stancer. Po referatu g. Roškarja je še povedal g. Thaler nekaj o krivicah, ki se nam gode Slovincem od strani deželnega odbora. Govoril je prav šaljivo in primerne ožigosal nemško pravičnost. Gosp. Thaler je res ljudski govornik, ima srce za ubogo ljudstvo in je povsod priljubljen narodnjak. Koliko smeja je povzročil s svojimi res poljudnimi opazkami!!

Novi tajnik našega društva je potem utemeljeval resolucije. Govoril je o vnebovpijočih krivicah, ki se ravno zdaj gode Slovincem v narodnem oziru. Bile so ostre besede. Ni namen

teh vrstic podati vsebino vseh govorov. Najboljše bo, če takoj napišemo resolucije, ki so bile enoglasno sprejete na shodu, iz katerih se tudi vidi, o čem vsem se je govorilo.

I. Občni zbor katoliškega slovenskega političnega in gospodarskega društva izraža svoje ogorčenje nad sedanje Slovincem skrajno nepravilno vlado in Kôrberju votira nezaupanje.

II. Občni zbor protestuje proti prestavljanju slovenskih sodnijskih in davčnih uradnikov v nemške kraje in proti nastavljanju Slovincem sovražnih nemških in nemškutarskih uradnikov na Spodnjem Štajarskem.

III. Občni zbor obsoja sedanje sodnijske razmere na Koroškem in zahteva za Slovence enakopravnost pri sodnih, ki je vendar vtmeljena v temeljnem državnem zakonu.

IV. Občni zbor izraža svojo ogorčenost nad prakso vojnega ministrstva, nastavljanje pri slovenskih polkih častnike, ki ne razumejo slovenskega jezika, in pozivlja poslance, naj se potegujejo za to, da se nastavlja slovenski častniki pri domačih vojaških oddelkih.

V. Občni zbor ponavlja zahtevo, da se za spodnještajarske Slovence ustanovijo višje šole, slovenska gimnazija, slovenska realka, slovenske meščanske šole in posebno višje gospodarske šole.

Ponavlja tudi neštivilnokrat stavljeno zahtevo vseh Slovincav po slovenski univerzi v Ljubljani. Ob enem zahteva administrativno delitev slovenskega Spodnjega Štajarja v političnem, kulturnem in gospodarskem oziru.

VI. Občni zbor protestuje odločno proti protekciji štajarskega deželnega odbora pri odajanju brezobrestnih posojil in capljenih trt.

VII. Na občnem zboru tukajšnjega političnega društva v velikem številu zbrani očetje protestujejo zoper odlok večine tukajšnjega krajnega šolskega sveta, da bi naj bil v petem razredu Jareninske ljudske šole učni jezik nemški. Ta odlok bide v obraz vsem temeljnim naukom zdravega vzgojeslovja.

Po svojem predsedniku g. Thalerju je sklenilo društvo, da gre pri izposlovanju brezobrestnih posojil in pri odpisovanju davkov kmetom na roke. Naj se dotičniki oglašajo pri predsedniku ali tajniku društva.

Drugo leto napravi društvo velik shod v Št. Iljo, v znani slovenski trdnjavi na meji. Bog daj, da bi se ta shod tudi tako dobro obnesel! Iz celega poročila pa je razvidno, da se ob slovensko-nemški meji živo gibamo.

Zakaj se polnijo nemške šole s slovenskimi otroki.

Žalostno je, da rastejo po naši lepi slovenski zemlji nemška šolska poslopja kakor gobe po toplem pomladnem dežju, srce se krči, če vidi kako prospevajo te šole — s slovenskim materijalom. Ustanovi se eno, dvorazrednica, čez nekaj let pa je ista šola tri, celo štirirazredna: edino s pomočjo slovenskih otrok. Če vidim te slovenske reveže stopati proti nemški šoli, vsli mi se nehote misel na one krščanske otroke, ki so jih polovili turški roparji po slovenski zemlji, ji vzredili globoko doli v Turčiji v najboljše vojake — janičarje, ter jih poslali nazaj v domovino davit in morit rojake, brate, sestre in starše. Ali ne bodo naši otroci nekdanji taki janičarji, ki bodo politično morili rojake, brate, sestre in starše? Ali ne bodo hujši od onih? Oni so prišli, ropali in morili ter izginili; ti pa bodo vedno v naši sredini, bodo vedno vse življenje, ropali in morili in njih otroci bodo to nadaljevali. Oni so vsaj pustili opustošeno zemljo našemu narodu, ti pa jo bodo izdali brez borbe. Tega ne more nihče tajiti.

Vprašajmo se pa zdaj: zakaj, po katerem nagonu pa pošiljajo starši svoje otroke v te janičarske vzgojevalnice?

Zdi se mi, kakor bi bilo v tem oziru ravno tako, kakor s tuberkulozo. Dan za dnevom ginjeva sto in sto ljudi na tej strašni bolezni, ali

LISTEK.

Birma.

(Hrvatski episkop J. E. Tomić, poslov. Silvester.)

Oh dragi, kedaj je to bilo! Niti najstarejši ljudje se tega ne spominjajo! Kdo bi se pa tudi spominjal, ker je že dolgo tega, ko je zagrebski škof, prevzvišeni gospod Aleksander Alagović delil zakrament svete birme v Skenderovcih, oddaljeni župniji na požeškem polju. Bila je ravno nedelja, ko je župnijski upravitelj — župnik ni bilo, ker je bil pred kratkim časom umrl — veliki množici z gromovitim glasom naznanil s prižnice, da bode za nekaj dni prišel vrhovni pastir, glava starodavne velike škofije, da tudi to preprosto čredico utrdi v Kristusovi veri. Ljudstvo je osupnilo; staro in mlado, moško in žensko se je razpršilo po službi božji na vse strani ter pobitelo domov. In povsod si slišal govoriti: „Otroci, škof pride in vas boče birmati!“ Gospod župnijski upravitelj je bil naložil materam in babicam, naj noč in dan z deco molijo razne potrebne molitvice, da ne osramote

njeja in sebe pred milostljivim škofovim licem. Pobožne žene so ga pa tudi slušale, da se bolje še želeli ni moglo. V teh nekaterih dneh se je v Skenderovcih molilo toliko očenašev, češenj Marij, ver, deset božjih zapovedi itd., kakor po prej v treh letih ne. Trepetale so žene, trepetali otroci in — vse je molilo. Saj pa tudi ni šala, ako pride škof.

„A kako izgleda škof?“ vpraševali so otroci, žene pa in osobito blebetave babice so jim tolmačile: „Oj otroci moji! Škof vam je star človek, gosposke zunanosti. Obrat vam je skoraj še boljše, kot so bili naš rajni gospod župnik, a laze ima bele kakor sneg. Na glavi nosi visoko zlato kapo, na ramenih pa mu visi zlata suknja, težka, da se on pod njo ves zvija. Zato in pa da lože koraka nosita mu spodnje konce dva najstarejša duhovnika. Najimenitnejši nosi njegovo pastirsko palico, vso iz subega srebra. Noši pa se pred njim palica zato, ker je on pastir svoje črede, in ta čreda smo mi.“

„Mi smo pa slišali, da on otroke tudi birmi!“ ugovarjajo otroci, a babice jih mirijo: „Za Boga, kaj si domišljujete — škof vas bode mar bil? Toda nekoliko imate prav! Kdor ne zna moliti,

tega nekako hudo vdari po obrazu, kdor pa zna, tega pa lepo pogladi s svojimi mehкими prsti.“

Otroci ponehajo vpraševati in molijo sami od sebe, dokler jim ne jame sape pomanjkovati. Bolje je dobro znati moliti, kakor pa pri birni tepen biti, mislijo si in se mučijo, da se na pamet nauče vseh molitvic, katerekoli so na svetu.

Pa tudi upravitelj župnije ni miroval. Treba je bilo škofa slovesno sprejeti; a to dela stroške, dela skrbi in napora, da kaj. Toda delal bi bil še rajši, ako bi bil že župnik in ne samo upravitelj, ne vedoč, bode li ga škof hotel stalno namestiti na tej župniji, ali ga bode prestavil na kako pozabljeno slabo kaplanijo; ali naj si bode kakor boče, od vseh strani se mora vse pripravno najti za škofov sprejem. Tako je začel upravitelj v obilici naročevati divjačine, finih rib, sladčic, dobrih vin in vsega, česar je treba za gosposki obed. Ko je še bil v Zagrebu bogoslovec, videl je, kako se ima gospoda pogostiti in zato ni bil v tej zadevi v nobeni zadregi. Vrhu tega bil je pa naš upravitelj tudi imeniten protitehnik in ravno za to priliko se je izvrstno

ne zanimamo se za te nesrečneže, ker so slučaji vsakdanji. Naj pa zbolí kdo na koleri ali slični bolezni, takoj so vsi časopisi polni. Če se ponemčuri Slovenec, je isto, „raztrgali“ ga bodo vsi časniki, tukaj pa, kjer se ponemčuri sto in sto slovenskih otrok vsako leto, se zavijemo v gosto meglo molčečnosti in gledamo z mirujočimi rokami kako fabricirajo Nemci po svojih šolah slovenske — janičarje za poznejšo rabo.

Eden izmed vzrokov, zakaj se polnijo nemške šole z našim materialom, je materijalni dobiček, kojega dajo te šole revnim staršem. Učenci dobivajo knjige, zvezke, tablice, kamenčke, peresa, povprek vse — zastonj. Tudi obuvale in drugo obleko dobi marsikateri. V ostri zimi, ko prebrije krivec vse ude revnega šolarčka, dobi ta čašo juhe, kosček mesa in prikuhe. Tega si starši še v nedeljo privoščiti ne morejo. O božiču pride „Kristkindl“, prinese temu tople nogavice, ali obuvale, ali srajčico, onemu knjigo ali kakšno igračo itd. Nemški „Kristkindl“ že ve, česa rabi slovenski otrok. Tu bi narodni krogi lahko s protisredstvi kaj dosegli.

Spet drug vzrok je delo hujšakcev in priganjačev, kojih nikjer ne manjka. Na slovenski strani pa vlada v tem oziru — lenoba. Še en vzrok je odvisnost starišev od nemških, ali nemško mislečih delodajalcev. Mnogi Slovenec bi rad pošiljal svoje otroke v domači zavod, ali — ne sme. Odprta sta mu samo dva pota: ali ubogati gospoda in pošiljati otroka v nemško šolo, ali izgubiti eksistenco. Kaj hoče torej storiti!

Gledati tem ljudem pošteno na prste, je najboljša ovira njih nesramnega delovanja.

Zopet drug vzrok tiči v neizkušenosti dece. Nemška šola leži navadno v mestu, trgu ali večji vasi. Pot do nje je daljša nego do vaške, domače šole. Združijo se v krdele, pohajkujejo po poti, o poldne falotirajo po ulicah in gledajo v prodajalnice in izložnice: vse življenje je bolj izvenredno, zanimivejše, veselejše nego doma. Otroci hodijo radi tega z veseljem v šolo, starši in nemški učitelji pa pripisujejo to izvanredno visokemu stališču nemške šole in pravijo: da otroci sami čutijo prednost in korist nemštva. Ako bomo skušali odstraniti prejšnje, glavne vzroke, bo ta sam izginil.

Bog daj, da bi se kmalu začeli baviti z žalostnim položajem naših otrok in naroda v okolici nemških šol. Ako bi nam se posrečilo spraviti one ubogle otroke zopet nazaj v naročje slovenske šole, ali vsaj ustaviti ta pogubonosni naval naših otrok na nemške šole, tedaj smo storili več, kakor če bi nakrat iztrebili vse nemčurje iz naše sredine. Ti so črviv sad, kojega se narod otrse pri prvem viharju, nemške janičarske šole pa sesajo na mozgu našega naroda. Tu ne pomaga prepričevalno govorjenje o nedostatkosti kmetovega prepričanja, tu ne pomaga govoriti o nepotrebnosti nemškega jezika za našega kmeta. Besede bodo ostale le besede, brez posledic. Bodimo sami zdravniki našemu

pripravljal, da svojega škofa v tem postranskem kraju iznenadi z umetno razsvetljavo in umetnimi ognji, kakršni se še celo v glavnem mestu le redkokdaj vidijo.

Ko se je približal usodni, težko pričakovani dan škofovega prihoda, bilo je na videz vse v redu, župnik s svojimi pripravami in deca s svojimi molitvami. Pričakovani imel bi priti še pred večerom v Skenderovce; zato se je vse in povsod po vseh selih že opoldne začelo pripravljati za slavnostni sprejem. Po petero se jih je naenkrat umivalo pri koritu ob domačem studencu, kjer se navadno goveda napajajo. Eden je zajemal vodo in jo vlival na glave umivačih, ki so pljuskali z vodo in žulili kožo, spirali pot z lica in vrata ter tuintam še colo ubijali — u. i. Kratko rečeno, prali so se, kakor navadno le enkrat v letu, kadar je bil namreč praznik sv. Ane, župnijske patrone.

Kmalu je cela vas zbrana ob cesti, katera drži v Skenderovce. Vse je prišlo v praznični opravi, možje v temnomodrih opranikih in snežnobelih srajcah, stare ženske pa so obule za danes najnovejše opanke in si privezale najboljše predpasnike. Dekline so se nagizdale, da jih je bilo

narodu in ne dajmo ga v roke tujim mazačem, ki sicer poznajo rano, ali jo zdravijo s pogubnimi zdravili.

Celjske in štajarske novice.

(Slovensko občinstvo, pozor!) Na občnem zboru „Celjskega pevskega društva“ se je sprejela naslednja resolucija: „Občni zbor „Celjskega pevskega društva“ z največjim ogorčenjem najstrožje obsoja narodno mlačnost in po njej povzročeno pravo narodno izdajstvo onih celjskih in drugih slovenskih krogov in posameznikov, ki ne glede na to, da se je po nekaterih igralcih celjskega nemškega gledališča na odru večkrat blatila slovenska narodnost na najnesramnejši način, še vedno zahajajo v omenjeni zavod in s tem nosijo svojo slovensko narodnost in svoj slovenski čut naprodaj. Sramota zanje! Imena onih, ki zakrivate v bodoče ta narodni greh, naj se razporeže v „Celjski čitalnici“ in objavijo v slovenskem časopisu!“ Resolucija je bila sprejeta z burnim odobravanjem. Pristavljamo samo to, da se bomo tudi mi strogo držali sklepa resolucije in brez usmiljenja javno ožigosali vsakega, pa bil kdor hoče, o katerem bomo kaj takega izvedeli.

(Občni zbor „Celjskega pevskega društva“, ki se je vršil prošlo sredo zvečer v prostorih „Celjske čitalnice“, je bil izvenredno dobro obiskan. Iz poročila tajnikovega posnemamo, da je društvo v preteklem letu lepo napredovalo, da je izvršilo častno svojo vzvišeno nalogo, ki si jo je naložilo v prosep slovenske misli ne samo v Celju, temveč tudi v bližnji in daljnji okolici. Društvo je priredilo pet predstav, ki so bile vse dobro obiskane, veliki koncert pod vodstvom g. Lajovica in je sodelovalo pri prireditvah drugih narodnih društev s svojim pevskim in dramatičnim zborom. Blagajnikovo poročilo iz kazuje skupnih dohodkov 2859 K 29 v, izdatkov 2535 K 19 v, torej preostanka 324 K 10 v. Celotno društveno premoženje znaša 1124 K 10 v. Računi so se pregledali in se našli v popolnem redu. Kakor je videti, društvo nima pogve kako sijajnega gmotnega stanja in zato je dolžnost slavnega občinstva, da pomaga društvu, od katerega dobiva največ užitka, da se gmotno okrepi, ker le tedaj bo moglo izvrševati svojo nalogo v začetni smeri. Pri sledeči volitvi je bil z vzklikom izvoljen predsednikom za društvo vlezaslužni dosedanji predsednik g. Rafko Salmič. Novo izvoljeni odbor se je v poznejši seji tako-le konstituiral: Podpredsednik g. dr. Schwab; tajnik g. Ekar; blagajnik g. Leskovšek; arhivar g. Dobršek; odbornik g. prof. Jošt. Namestnikom sta bila izvoljena gg. Kersnik in Dečman; pregledovalcem računov gg. profesor Suhač, Potočnik in Smertnik. Pri točki „Razno“, se je iznova povdarjalo, da je treba društvu podpore od občinstva in narodnih zavodov. V ta namen se je sprejel predlog, da se naprosi, posebno iz ozirov na to, da bo treba nakupiti novo garderobo, celjsko posojilnico za podporo. Ostro se je gra-

jala brezbržnost občinstva za najvažnejše celjsko društvo, posebno onih slojev, ki nimajo za društvo drugega kakor kritiko. Resolucijo glede obiska tukajšnjega nemškega gledališča s strani slovenskega občinstva priobčujemo na drugem mestu. Sprejme se predlog, da sme odbor tuptam po potrebi odposlati enega ali več članov dra matičnega zbora k gledališčnim predstavam v Ljubljano v didaktične svrhe. Povdarjala se je posebno točnost pri začetku predstav s pristavkom, da je treba le občinstvo navaditi. Kdor enkrat pride prepozno, drugič gotovo ne bo več zamudil. Na nasvet, da bi se sezona začela že oktobra, se je povdarjalo, da bi bilo to pač mo goče, ako bi ne bilo treba igralcev še-le izuriti, in ako bi nove moči in sploh tudi druge ne de lale toliko težav vodstvu, ki mora za posamezne uloge večkrat romati od ene osebe do druge in se mu morda še le pri peti posreči, da sprejme ulogo. Glede nameščenja pevovodje se glasom pravil prepusti cela stvar odboru. Ko se je ob ravnavalo še nekaj malenkosti, je predsednik zaključil ob pol enajsti uri občni zbor in izrekel upanje, da bo društvo tudi v bodočem letu čvrsto napredovalo.

(Božični večer) priredé telovadci Celjskega Sokola v sredo ob 8 uri zvečer v Skalni kleti. Tudi prijatelji telovadcev se vabijo, da se zbero okoli sokolskega božičnega drevesa.

(Predpustni program) prireditel narodnih društev priobčimo v prihodnji številki, da se bodo unanja društva mogla ravnati potem, da ne bo raznih nepotrebnih nasprotovanj.

(Vsed pomnoženega prometa) v božični, oziroma novoletni dobi se nedeljski počitek za oddajo in predajo vozne pošte prekine dne 20. in 25. decembra 1903, dne 1. januarja 1904 pa za prodajo in oddajo pisemske pošte in za poštno blagajno.

(Okrajni zastop celjski) ima plenarno sejo v torek, dne 22. grudnia 1903 ob pol 2. uri popoldne v sejni dvorani „Posojilnice v Celju“. Dnevni red: 1. Odobrenje zapisnika zadnje plen. seje z dne 21. avgusta 1903 št. 665. 2. Odobrenje letnega okrajnega računa za leto 1902. 3. Volitev treh revizorjev okr. računa za leto 1903. 4. Sklepanje o okr. proračunu za leto 1904. 5. Odobrenje obč. proračunov za leto 1904. 6. Prošnja občine Novacerkev glede odobrenja najetja posojila v znesku po 16 000 K. 7. Prošnja občine Petrovče glede odobrenja najetja posojila v znesku po 24 000 K. 8. Prošnja občine Teharje glede sprejetja obč. ceste Teharje-Bukovžlak. Gal med okrajne ceste II. razreda. 9. Prošnja občine Št. Jurij ob juž. žel. glede sprejetja obč. ceste Černolica-Ganjež Grobelno med okr. ceste II. razreda. 10. Posvetovanje in sklep glede dovozne ceste h kolodvoru na Grobelnem. 11. Dopis o. kr. žel. ministrstva glede prispevka 500 K za trasiranje železnice Št. Peter-Kamnik. 12. Prošnja občine Vojnik za subvencijo obrtni šoli. 13. Raznosterosti.

(Vredno, da se uvaža). Odbor občeslovenskega obrtnega društva v Celju se v sedanjih dnevih bavi z vsega uvaževanja vrednimi

veselje gledati. Kite so imele spletene, kakor bi jih še celo vile same ne bile znale bolje splesti, a v njih si zapazil cele vrste lepoticja. Črez prsi so imele zavezane pisane robce, v katerih je vsaki tičal šopek dišočih cvetlic, katere so za kmetako ljudstvo to, kar za mestne krasotice dišeče vodo. Ves ta svet prišel je in se zbral okrog župnijskega upravitelja, kateri je čakal pod velikim slavalokom, današnjemu namenu postavljenem preko ceste. Najbližje stali so mu seveda cerkovnik in banderonosci s cerkvenimi banderi iz župnijske cerkve.

Naenkrat skliče duhovnik župljane okoli sebe in jim reče: „Ljubi moji! Mislim sem in premišljeval sem dolgo to in ono, kar se tiče današnjega dneva. Vedite, mi nočemo sprejeti škofa tako, kakor je drugod navada. Na cesto priti in tamkaj čakati, dokler ne pride pričakovani — to zna vsakdo. Toda mi nočemo tako. Mi se rajši poskrbimo za plotove in grme, naj škof začetkoma misli: kje so Skenderovčani? Ali potem, ko bode voz že celo blizu, zapališ ti šima možnarje, vi banderonosci skočite za menoj na cesto pred škofov voz in jaz oškropim vladiko z blagoslovljeno vodo. Vi ostali pa storite

za nami in se zberete na cesti. Kaj ne, tako hočemo mi sprejeti škofa, mi — drugod pa naj storijo, kakor hočejo in kakor jih je volja.“

Ljudje ubogajo, ker se jim načrt dopade in se poskrrijejo za plotove, poskrrijejo čepé za grmovje, katero je ob cesti kaj bujno rastlo. Ni dolgo trajalo in že se začne od bližnje vasi sem vzdigovati silen prah.

„Evo ga — že pride!“ zašumi od ust do ust in srca navzočih začnejo nagleje biti.

In res je dobihal škof z velikim spremstvom kočij in drugih voz, v katerih je sedela razna duhovska, pa tudi svetovna gospoda, katero naštetih si prihranimo. Cela vrsta je hitela in se vila proti Skenderovcem. Komaj pa pride do nam že znanega mesta, ko poči izza grma možnar, kakor strela iz jasnega neba; istočasno skoči na cesto pred škofov voz upravitelj, držeč v roki škropilo, za njim banderonosci z vihrajočimi in plapolajočimi banderi in zastavami in za temi vse ljudstvo. To iznenadenje pa ni prišlo o pravem času. Ognjeni škofovi konji namreč, uplašeni po gromu iz možnarja in še bolj pa po mahanju z naperjenim škropilom in vihranju bander, potegnjejo v stran raz cesto in kakor

zadevami. Sredi meseca januarja prihodnjega leta se skliče v Celje shod vseh slovensko mislečih slovenskih obrtnikov in prijateljev obrtništva iz celjske okolice v prvi vrsti in v drugi vrsti splošno iz Spodnje Štajarske. Nadalje bode se osnoval v Celju informacijski in posredovalni odsek za pospeševanje slovenske obrti na Spodnjem Štajarskem. Ta odsek bode oživil v Celju stalno poslujoč brezplačen posredovalni urad. Ustanovil se bode nadalje odsek za prireditve točnega imenika vseh pošteno slovenskih obrtnikov in oseb slovenskih krajev na Štajarskem. To so v kratkih potezih naznačeni nameni lepega števila delaželjnih mož, ki so se zadnje dni združili v Celju, da posvetijo v ti smeri svoje moči blagru naroda. Če se bode to gibanje z zadostnim razumom zasledovalo in podpiralo, bomo nemčurkim kapunom, ki ravno s trgovino in obrtjo v zvezi z germanizirajočim uradništvom vzdržujejo našo slovensko deželo v nemškem suženstvu, njih predrzne grebenčke kmalu znatno potlačili. To pa stane, in kdor že drugače nima prilike in zmožnosti kaj pomagati, naj bodisi z agitacijo, bodisi gnetno podpira stvar, ki se sama priporoča. O ti zadevi bomo v prihodnje stalno pisali.

(Slučaj Bratuša) Vseučiliški profesor dr. Haberda, ki je kot sodni psihijator priznana kapaciteta, je izrekel uničujočo obsodbo o postopanju v znanem slučaju Bratuša. Ta obsodba je hudo zadela mariborskega državnega pravdnika dr. Nemanica in izposloval je, da so dobili uradne popravke vsi listi, ki so citirali izrek prof. dr. Haberda. Tudi mi smo dobili tak popravek. Ta uradni popravek ne spreminja čisto nič na sodbi prof. dr. Haberda. Če so Bratušo res preiskali zdravniki in izrekli o njem, da je duševno zdrav, potem so to taki zdravniki, kakor tisti, ki so v tem istem slučaju svinjske kosti proglasili za človeške kosti.

Škandalozne razmere na celjski pošti. Pred saboj imamo zalepko, naslovljeno v Sv. Duha-Luče. Kaj se je godilo s to zalepko, vidi sam Bog. Oddana je bila v poštni nabiralnik dne 5. t. m. zvečer. Poštni pečat celjske pošte ima datum 7. 12. ob 3. uri zjutraj. Bilo je torej treba okrog 35 ur, da se je zalepka v Celju vzela iz nabiralnika. Toda to še ni vse. Na zadnji strani zalepke stoji napisano: „Z odtrganimi robovi v poštnem zavoju Celje-Poličane, žel. pošta T. W. 206 dospela in v Poličanah se zaprla“. Zalepka je zaprta na treh straneh s poštami uradnimi znamkami dospela 7. t. m. srečno v Luče. In sedaj prašamo, ali ni naravnost škandal, da se na tak način postopa s poštami pošiljavami! Kam pa pridemo, ako ne bomo smeli niti najpreprostejšega pisma dati na pošto, ne da bi se opravičeno bali, da je dobi naslovljenec odprto, ali pa vsaj, da ga je že prebral ta ali oni nepoklicanec. Kje drugje se je zalepka odprla, ako ne na celjski pošti, ako je bila že odtrgana v policianskem poštnem zavoju? To so razmere, katerih ne moremo dovolj ostro grajati. In ne samo to, ne odpirajo se samo pisma, temveč tudi druge pošiljke. Te dni smo videli zavoj

besni polete s škofom po škenderovskih poljanah in livadah.

Nastala je občna zmešnjava. Vse, kar je le moglo, poletelo je za škofom ali na konjih ali pa peš, a nihče ne z vozom, kajti prvi pogled bilo je spoznati, da ni varno. Vaak čas bilo je namreč misliti, da se zdaj in zdaj kočija prevrže, tako je skakala po krtinah in neravni zemeljski površini. Že je imela naleteti na stare nizke vrbe, nasajene sredi livade, že je vse za mižalo samega straha — ko v istem trenutku kočijo dohite požeški konjiki in jo ustavijo ter konje ukrote. Škof ves potr s samega strahu zapove, naj ga takoj odpeljejo v župnišče, a upravitelj naj mu nikar ne pride pred oči. Saj ga pa tudi res ni bilo. V občni zmešnjavi je zginit brez sledu nekam, in če bi ga bili tudi hoteli najti, ni nihče vedel, kam se je djal.

Prijatelji in upraviteljevi sosedni duhovni opravili so vse mesto njega, vse, kar je bilo treba. Peljali so škofa v cerkev in pozneje v župnišče, kjer so se vsedli k večerji. Ta je bila

poslan iz Dunaja v Celje, na katerem so bili vsi pečati do zadnjega polomani, niti eden ni bil cel razun onega, s katerim je bil konec vrvice pripečaten, a zato je bil ondi papir pretrgan. Vsak je lahko takoj izpoznal, da je nekdo vrvice snel, da vidi, kaj je v zavoju. Radovedni smo, kdo je oni dihur na slavni c. kr. pošti v Celju, ki stika po tuji lastnini. V ta namen opozarjamo slavno pošto upravo, da strogo čuva nad svojimi uslužbenci, kajti pripravljena naj bo, da ji ne prizanesemo niti pičice, ako se bo na tak način kršila tajnost poštne pošiljatev. Vsekako bomo vsak tak slučaj brez pardona priobčili in dodali svoje, da se bodo občinstvo in višji poštni činitelji vedeli ravnati potem.

(Ob pogrebu g. nadučitelja Jarca v Braslovčah) nabralo se je v učiteljskem krogu mesto venca pokojniku 25 K za dijaško kuhinjo.

(Iz Braslovč). Dne 8. t. m. se je vršil tukaj ustanovni shod „Savinjskega čebelarkega društva“. Predsednik Savinjskega učiteljskega društva otvoril je shod z nagovorom, v katerem je poudarjal, da je važnost čebelarstva za kmetijstvo napotila učiteljsko društvo, storiti potrebne korake, da se ustanovi to društvo. Zaradi tega je pričakovati, da se marsikdo zglaši k pristopu. Za tem so se prečitale pravila potrjena od vis. o. kr. namestnje. K tretji točki dnevnega reda je govoril g. A. Farčnik. Z zanimivimi podatki nam je dokazal, kolike vrednosti je čebelarstva za kmete vobče, za sadjerejce še posebej. Razpravljal je dalje, letnemu času primerno, kako se naj čebele prezimujejo. Navedel je razne načine prezimovanja ter končno z ozirom na okolnosti na kmetih priporočal isto v čebelnjaku. Pri tem pa je posebej paziti, da panje obvarujemo mraza. Glavni pogoj, ohraniti si čebele, je primerna toplota in mir. Opozarjal je tudi na razne škodljivce ter priporočal, da se panji in čebelnjak večkrat preiskujejo. Burno odobravanje je sledilo tem zanimivim razpravam. Po nasvetu g. I. Zotterja so bili sledeči gg. izvoljeni v odbor: A. Farčnik, predsednik; M. Zdolšek, podpredsednik; J. Stritar, tajnik; K. Maršič, blagajnik in I. Prettnar odb. namestnik. Po prijazen vabilu g. Farčnika bode prihodnje zborovanje čebelarkega društva meseca maja p. l. na Polzeli. Pri tem bode g. predsednik zopet imel predavanje z demonstracijo. Natančni spored se bode pravočasno objavil. Oglasila k pristopu sprejme predsednik in blagajnik.

(Čitalnica v Konjicah) je dne 13. t. m. priredila svojim članom lep zabavni večer, s petjem mešanega in moškega zbora. Igralo se je tudi nekaj koncertnih komadov na glasovir in gosli. Največo zaslugo za to ima vrli pevovodja ter splošno znani umetnik na goslih gospod Beno Serajnik, kateri je s prekrasnim, dovršeno umetnim aviranjem na gosli občinstvo kar očaral. Na glasovirju ga je izborno spremljala gospica Pirnat — Tudi četveroročno igranje na glasovir, proizvajano od gospice Pirnat ter gospice Anice Ogorevčeve je zelo pri občinstvu zaželeno priznanje. Kršno je bilo tudi petje mešanega zbora. Častitati je konjiški čitalnici, katera razpolaga

kaj izvrstna, jedila kaj odbrana, tako da se je še škofu začel obed dopadati. Malo po malem postal je zopet dobre volje in je sam začel govoriti o originalnem njegovem sprejemu tamkaj na tisti samotni.

Zmračilo se je. Ko se nihče ni nadjal, zaplamlit krasen kres pred župnijsko hišo in bujno razsvetli vsa okna. Za njim zaplamliti še drugi in tretji, vsak lepši vsak umetnejši.

„Kdo je ta čarovnik?“ vpraša začuden škof. „Siromak pregnanec, naš upravitelj!“ odgovore gosti.

„No — a tem je zdaj popravil svoj prejšnji greh... Naj pride k nam!“ zapove škof.

In prišel je nesrečnež, prišel je in pokleknil pred škofa ter ga prosil oduščenja in milosti.

„Vatani samo!“ reče mu škof prijazno, — „ali da me drugokrat ne sprejmeš več tak!“

Bilo je zopet vse v redu. Birma se je vršila, da je bilo milo videti in škof bil je vrlo zadovoljen z župnijskim upraviteljem. Vse stroške povrnil mu je v dobri meri in ga je tudi kmalu imenoval župnikom, ne sicer v Skenderovcih, ampak na neki večji in boljši župniji.

s tako izbornimi pevskimi močmi. Konjiški Slovenci so bili izredno zadovoljeni s prireditvijo tega zabavnega večera. Splošno se je izražala želja, da nam slavna čitalnica priredi še več tako prijetnih zabavnih večerov, kakor je bil ta. Živeli konjiški čitalničarji!

(Iz Sevnice). Letošnje vino je res močno ter marsikomu razvname kri. Ta dni nasrkali so se ga Schalkovi trgovski pomočniki ter so po sevniskem trgu barko vozili. Privoščimo njim ga iz srca, saj je vino za piti; toda fantom se je omenjeno noč tiho tleča nemčurska iskra razgorela v širok plamen in v tem svetem navdušenju razveselili so nas ti gospodje s svojim rajskim petjem. Kaj se bo v takem navdušenju pelo nego „Die Wacht am Rhein!“ Gospoda Schalka opomnimo, da svoje pomočnike pouči, kje da so in kaj naj počenajo; če že hočejo „Wacht am Rhein“ peti, naj njim da prostor, pa v hlevu, naš trg ne reflektuje na taka razvedrila. Omenjenim pomočnikom pa prorokujemo, da se bodo, če se jim bo še enkrat zljubilo, po noči po sevniskem trgu kruliti „Wacht“ — če tudi bodo še tako vinjeni, takoj streznili!

(Brežice). Že nekoliko let pomanjkuje v Brežicah stanovanj. Neki uradnik je prošil pred enim letom vplivnega uda nemškega občinskega odbora, da bi ta posredoval, da bi občina za uradništvu stanovanje zidala. V seji pa se je reklo, da to nespada v delokrog občinskega urada. Uradništvo in učitelji slovenske narodnosti so bili postavljeni na milost in nemilost nemške kulture. Gospod Zupan, edini slovenski učitelj na petrazrednici v Brežicah, se je moral iz hiše znanega, pristnega germana Faleschinija umakniti, ko so rabili stanovanje za nemškega „lajtnanta“ Mehrherja. Udje brežiške posojilnice so iz lastnega nagiba letos sezidali drugo poslopje „Narodnega doma“ in veliko dvorano. S tem se je preskrbelo lepim stanovanjem. Ko so naši posojilnemci videli to lepo, monumentalno hišo, sad slovenskega truda, zaželelo se jim je po „velikem“ „Deutsches Heim“; s sedanjim niso več zadovoljni. Za 200 K so kupili poštnih znamk in beračili so po celem „rajhu“, toda 3000 kron so dobili. Kavarno Cerna Grebenca so kupili za 31.000 K, neko drugo hišo za 16.000. Ti dve hiši in še ena bi se imeli podreti in tam bo potem stal „Deutsches Heim“ katerega sedaj znani privandranec Prikelmeyer okrog nosi. Naš Janez je pa kunšten. Slavna gospoda občinskega zastopa je pred 14 dnevi dobavila nekega strupa za podgane iz Dunaja in te osebe, ki so se v čas pobijanja oken „Narodnega doma“ na brežiškem kolodvoru odlikovale, velečastno strup delijo med meščane. Seveda Slovani pravijo podganam „nemške miši“, torej „Pozor!“ nemške miši, slaba vam preti. Saj tudi nam slaba preti. Na občinski tabli se je prikazalo nemško vabilo na občni shod na dan 21. grudnia t. l., v katerem se bo sklepalo, če sme občina za hajlovce Grebenčovo podrtino za 31.000 K kupiti, kjer bo potem ponosno stal „Deutsches Heim“. V zmislu § 75 občinskega reda je potreba 23 glasov vseh volilnih upravičencev. Torej na delo! Za kaj bi 80% slovenskega prebivalstva mesta Brežice zidalo hajlovcem hiše; saj veste, da ne privlačijo skromnih 200 kron ubožnim dijakom celjskega gimnazija. Naš Mathias in mnogo drugih od slovenskih rok obogateli posojilnemcev ima toliko premoženja, da bi si „Deutsches Heim“ lahko sami postavili, in sedaj se ne sramujejo, s slovenskim denarjem germansko gnezdo zidati. Na delo! Pokažite „purkermajstru“ iz Loibenberg, da je vaš um naprednejši nego našega Janeza. Ta naskok na slovenski močnjček se celo pristnemu Nemcu, gospodu Karolu Leiterju ne ljubi.

(Ptujski pek Orniš dela reklamo zase) Dne 11. t. m. je sklical dr. Plachki shod ptujskih občinskih volilcev. Tega shoda se je udeležilo baje nekaj Slovencev. Orniš se je v skrajnem govoru skušal oprati onih omazanosti, ki so mu jih napravile najrazličnejše sodne obravnave, in koncem konca je povedal, da odstopi s celim občinskim zastopom vred. In je priporočal, da se postavijo na njegovo in njegovih pristašev mesto opozicijsalci! Seveda je nato dr. Plachki izmohl celo slavo v čast Orniša in predlagal župnico, ki se je seveda sprejela — No za tako neumne bi pač ne smeli imeti pek

Ornig ptujske občinske volilce, da ne bi spoznali kam pes tace moli. Seveda, omajal se je županski stolček gospodu peku in zaupnica naj bi mu ga zopet utrdila. O kakem odstopu ni niti pomisliti. To je samo pesek v oči. Ornig ne izpusti drugače županske časti, nego ako mu jo volilci v resnici sami odvzamejo, in še takrat bi se branil z vsemi štirimi. Celi shod je bila samo komedija, katera naj bi izbrisala posledice Kalchbergovih tožb, toda bodisi že kakor hoče, pokazal pa je le ta shod, da se peku Ornigu tresejo hlačice pred bodočo občinsko volitvijo, kajti sicer ne bi iskal na tak način zaupnic. Po takih zaupnicah se ima največkrat, in to se bo zgodilo tudi Ornigu, da bo imel poštenega — mačka.

(Umrli) je v torek v ljubljanskem Leonišču preč. g. Matej Slekovec, knezoškofijski konz. svetnik lavantinski, znan slovenski pisatelj in zgodovinar. Novoustanovljeno zgodovinsko društvo v Mariboru je izgubilo žnjim svojega predsednika, ki je največ pripomogel, da se je moglo ustanoviti. Bil je blag, občepriljubljen, in slovenski narod obžaluje v njem zvestega sina, ki je vedno gorel za njegov procvit. Pogreb se je vršil včeraj v Ljubljani. Slava njegovemu spominu!

(Častnim občanom) so imenovali občine hofanske župnije, Biš, Bišečki vrh in Trnovška ves svojega rojaka, blg. gospoda dr. Josipa Kronvogelna, o. kr. dež. sod. svetnika pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Častitamo!

(Sv. Lenart v Slov. gor.). Sv. Lenart ima svojega narodnega trgovca v Poličevi hiši, kjer je tudi narodna gostilna in čitalnica. Kako krvavo potreben je bil slovenski trgovec, se vidi iz tega, da je prodajalna vedno polna odjemalcev, a nemčurske štacune so strahotno prazne blaga in ljudi. Slovenska trgovina je najlepši in najstrašnejši odgovor za žalitve na mladeniškem shodu. To je oster nož, ki para in reže in sled njič še pripelja boben pred hišo. — Neki čepičasti trgovec se je pred prihodom slovenskega trgovca vedno grozil „se bomo pa skušali“. Čepičasti jo je res „skušil“ na najgrši način, pa mu je spodletelo. — Čepičasti nemčurček je prodajal kilo sladkorja po 80 v., a slovenski trgovec, g. Lončarec po 72 v. Seveda je celi trg hitel po sladkor k Slovencu. Tudi čepičasti je poslal tiho tapca v ženski podobi po eden klobuk sladkorja ter istega razpečaval po 76 v. — a pravočasno je g. Lončarec uvidel zvijačo ter ljubki tiho tapki pokazal vrata. — Tako je čepičasti samo malko poskušil, kako sladek je slovenski sladkor in kako dobri so slovenski vinarji, brez kojih bi čepičastemu prav po prašičje krulilo v trebuhu. — Brez posla stoje nemčurski trgovci pred vrati ter si zobe trebijo, kakor da bi bili meso jedli, pa so sile kisle mleko privoščili. — Nemčurji sami uvidijo svoj nedaleki pogin, zato so napeli zadnje sile ter hoteli kupiti Poličevo hišo s pomočjo „südmärke“, ki je obljubila za ten prispevek. A kdo bi naj posredoval? — Našel se je neki človek ter prevzel ulogo izdajalca svoje domovine. Ko je prebivalstvo to podlost izpoznalo, bilo je razkačeno in ogorčeno do besa. Vsa čast in slava vrli obitelji Poličevi, ki je z zlatimi črkami zabeležena v boju za narodni preporod šentlenartski. Na lep način je pokazala vrli obitelj izdajalcu vrata in mu s tem namignila, kako globoko ga prezira. Navdušeno pozdravljamo misel naše posojilnice in naših velemožev, ki hočejo skrbeti za otvoritev prepotrebne mesnice in pekarnice v Poličevi hiši, ki ima obilno prostora na razpologo. — Vidite, očka župan, tako bomo postali čisto svoji s svojim županom. Moramo še tukaj, oče župan, izreči najtoplejšo hvalo za vašo brizgalnico, ki je nam privabila trgovca in nam bo še dala mesnico in pekarijo.

Društveno gibanje.

(Odbor „lawn-tennis“ kluba Celjskega Sokola) se je takole sestavil: dr. Gvidon Serbec, predsednik; dr. Janko Serbec, tajnik; Mirko Meglič, blagajnik; dr. Lud. Stiker, gospodar; gca. Pavla Miklavc, odbornica; gg. Lončar in Vavken, pregledovalca računov.

(Pri Sv. Martinu v Rožni dolini) ima bralno društvo dne 20. t. m. zborovanje z poučnimi govori in letnim poročilom.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem) priredi svoj letni občni zbor v nedeljo, 20. t. m. v prostorih gostilne „Slovan“. („Pevsko društvo Braslovče“) vabi na XI. občni zbor, ki se vrši v nedeljo, 27. decembra 1903 ob 4 uri popoldne v prostorih g. Vinka Brišnika. Spored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti. 6. Prosta zabava, petje moškega in mešanega zbora.

(„Bralno društvo v Letušu“) ima svoj občni zbor dne 26. grudnia t. l. (dan sv. Stefana) ob pol 4. uri popoldne v gostilni g. N. Zanierja v Letušu s sledečim sporedom: 1. Poročilo predsednika o delovanju društva v minolem letu. 2. Poročilo blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Določitev knjig in časnikov za prihodnje leto. 6. Slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi in pristopu vabi odbor.

(„Sadjarsko društvo v Letušu“) ima svoj redni občni zbor dne 26. grudnia t. l. (dan sv. Stefana) ob pol 5. uri popoldne v gostilni g. N. Zanierja v Letušu s sledečim sporedom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Razgovor o delu v društvenem vrtu. 6. Slučajnosti. K obilni udeležbi in pristopu vabi odbor.

(Podravska podružnica slovenskega plan. društva) skliče svoj letošnji občni zbor dne 26. grudnia meseca t. j. na Štefanovo popoldne ob 3. uri v gostilni g. J. Muleja v Rašah po običajnem dnevnem redu. Gg. društvenike prosimo obilne udeležbe zaradi jako važnih posvetovanj in sklepov in zaradi volitve novega odbora, ker je triletna doba zdajšnjemu že potekla. Udeležence tudi opozarjamo na veselico „Ruškega bralnega društva“, vršajo se isti dan zvečer. Planinski pozdrav!

(Slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi) je na svojem III. red. obč. zboru dne 7. t. m. sestavilo sledeči odbor: Predsednik: modr. Pretnar Janko. Podpredsednik: teh. Presel Ivan. Tajnik: tehnik. Pavlin Josip. Blagajnik: pravnik Šega Rudolf. Knjižničar: pravnik Šink Stefan.

Druge slovenske novice.

(Kje naj stoji Prešernov spomenik?) To vprašanje je sedaj v Ljubljani in tudi drugod na dnevnem redu. In res, celi slovenski narod je nabiral prispevke za ta spomenik in gotovo ima zato tudi nekako pravico izreči svoje mnenje o prostoru, na katerem naj stoji spomenik njegovega ljubljenca. O tem, da se postavi spomenik v Ljubljani, je gotovo ves narod edin, kajti kje naj bi bilo primernejše mesto zanj, kakor ravno v središču Slovenije, drugače pa je za prostor sam. Mislijo se je baje tudi na Marjin trg. Kam naj se pa tamkaj postavi spomenik? Saj je komaj toliko prostora, da se morejo izvoščeki izogibati tramvaju! Morda na stopnice pred frančiškansko cerkvijo? Naše mnenje je pač tudi, da je kongresni trg najprimernejši prostor. Sprejaj in ob straneh stavbe kakor deželni dvorec, „Thonhalle“, nunska cerkev, v ozadju pa „Zvezda“, ali je treba še lepšega prostora? Ne verjamemo, da bi se mogel zdeti kak drug prostor primernejši. Upamo torej, da se odločijo tudi očilni žinitelji zanj.

(Umrli) je 16. t. m. v Jaršah pri Mengšu gospa Marija Majdičeva v 75 letu svoje starosti. Blaga gospa je bila velika dobrotnica revežem, kateri jo bodo težko pogrešali, ker je bila neusahljiv vir dobrote. Pokojna gospa je mati veletržca in veleindustrija g. Petra Majdiča v Hudi pri Celju. Pogreb je pokazal, kako je bila blaga gospa spoštovana ne le pri domačem ljudstvu in okolici, temveč je prihitela inteligenca iz vseh slovenskih pokrajin, da ji izkaže zadnjo čast. Blag ji spomin!

(Nova notarja.) Notarski substitut g. Jožef Rohrmann je imenovan za notarja v Cerknici, notarski kandidat g. Alojzij Pegan pa za notarja v Radečah.

(Cesar za pogorelce v Srednji vasi.) Cesar je daroval za pogorelce v Srednji vasi v Bohinju iz svojih privatnih sredstev 3000 K.

(Radi kupčije z dekleti) iz Aleksandrije pripeljani Milavec, rodom Logatčan, je stal te dni pred ljubljanskim deželnim sodiščem in je bil obsojen na dvanajst dni zapore.

(Zgubila se je) 26 let stara slaboumna Marija Jenič iz Pristave št. 8, župnije Podgrad pri Novem Mestu. Dne 8. decembra je odšla od doma proti Novemu mestu. Kdor jo najde, se prosi, da jo naznani svojemu županstvu, oziroma žandarmeriji, ki so naprošeni poskrbeti, da se imenovana dekle vrne na svoj dom.

(Nemškutarski zdravnik v Zagorju) V Zagorju se je naselil kot praktični zdravnik gospod dr. Ernest Jaklin. Jaklin, rodom iz Vitanja na Štajarskem, je služboval na bolnici v Celju in je znan kot hud nemškutar. Za tega nemškega zdravnika se je baje najbolj potegoval bivši narodnjak Mihelčič.

(Šola na — bobnu) Zgodilo se je na Kranjskem! Neki šoli na Dolenjskem je o. kr. pristojbino odmerni urad v Ljubljani naložil velik davek. Krajni šolski svet se je pritožil; a zaman. Na to je vložil predsednik krajnega šolskega sveta priziv na finančno ravnateljstvo. Toda davkarja je poslala „Opomin“ zastran gori omenjenega davka. Predsednik krajnega šolskega sveta je na to pismeno prosil g. davkarja, naj potrpi, ker vložen rekurz še ni rešen in sedaj krajni šolski svet nima novcev. O. kr. davčni urad pa je na javni uradni dopisnici naznanil krajnemu šolskemu svetu, „da se bo vršila rubežen naslednjega dne, ako krajni šolski svet do 30. dec. ne plača dolžnega zneska na pristojbinskem namestku“. — Ker pa krajni šolski svet proti koncu leta nima denarja in je občina sploh silno ubožna, pričakovati je torej 31. t. m. — rubežni. Torej — šola na bobnu!

(Dr. Brejc in celovški sodniki.) Znano je, da se je izza časa dr. Brejčevih prvih nastopov pred celovškimi sodniki morala neka obravnava preločiti, ker je dr. Brejc govoril slovenski, eden sodnikov pa ni bil zmožen slovenščine. Dne 7. t. m. se je zopet vršila dotična obravnava pred sodniki, ki menijo, da razumejo slovenski. Nemški listi poročajo, da je pri tej obravnavi gospod dr. Brejc govoril slovenski. Sodni dvor je spoznal, da obtoženec ni zmožen nemščine. Mi smo mnenja, da bi sodniki sploh ne smeli odločevati o jezikovnih zmožnostih, zato bi pa morale pri vseh slovenskih obtožbah biti slovenske razprave.

(Kako je v Trstu) Zidovje, nove policijske palače v Trstu so pomazali neznani zločinci z barvami italijanske trikolore.

Turistična pisma.

II.

Slovensko planinsko društvo se je osnovalo pred desetimi leti v Ljubljani in je sedaj že precej razširjeno. Ono ima svoje podružnice povsod po Slovenskem, da celo na daljnem Češkem zbira pod svoje okrilje brate Čehe — češka podružnica s sedežem v Pragi. Na Štajarskem ste dosedaj dve podružnici, namreč „Savinska“, katera je tudi pred desetimi leti pričela svojo plodono delovanje, in pa pred dvema letoma ustanovljena „Podravska podružnica“. Glavni delokrog prve so prekrasne, nebotične Savinske planine, v tem ko druga dela in zaznamuje pota itd. po zelenem Pohorju in na jezikovni meji nabajajočem se Kozjaku (Posrjak). Po našem mnenju bi imeli na Štajarskem še lahko sledeče podružnice: Slovenjegraška, katera bi delovala na zahodno-južni strani Pohorja, na gori Sv. Uršule in okolici; Dravinjska bi okupirala Boč, vzhodno-južno stran Pohorja in vobče vse ob Dravinji; Savska podružnica imela bi mnogo dela na pogorju ob Savi n. pr. Lisca itd. Tudi za kozjanski okraj in okolico bi bilo umestno ustanoviti podružnico, kateri bi ne manjkalo dela.

Te bi bile najpotrebnejše. Razum navedenih osnovale bi se lahko v vseh večjih mestih in večjih krajih S. P. D. podružnice, katerim bi se odkazal delokrog ali v Savinskih planinah ali kje drugod. Tako delajo Nemci. Po vseh tudi nehrbovitih krajih imajo podružnice D. u. O. A. V., katere pa delujejo v Alpah.

Ali bi ne bilo lepo, ako bi n. pr. bila podružnica S. P. D. v Gradcu, katera bi postavila svojo kočico recimo na Radubi in bi vsako leto priredila skupen izlet na svojo posest, ali pa Ptujška podružnica, ki bi posedovala v turističnem zmislu Rogaško goro, na vrhu ali blizu njega postavila bi se udobno urejena planska kočica, kamor bi Ptujčanje hodili spat, kadar bi jih doma kaj jezilo, ali kamor bi lahko prirejali gorska potovanja.

Da so podružnice S. P. D. velike narodne kulturne važnosti, o tem ni dvoma in da so narodu tudi v gospodarskem oziru lahko neprecenljive koristi, to nam priča nemško plansko društvo.

Na Kranjskem ima S. P. D. dosedaj Kamniško, Kranjsko, Radovljiško, Kanjskogorsko-jeseniško podružnico. Čudno se nam zdi, da Novomesto, Krško, Postojna, Idrija, Bela Krajina itd. še nimajo podružnic. Na Koroškem deluje Ziljska, na Goriškem pa Soška in ravnokar ustanovljena Ajdovska-Vipavska podružnica. Trst, Gorica, Bovec itd. bi si gotovo tudi lahko „spogali“ kako podružnico. Ravnotako tudi Istrija.

Na Dunaju si mislimo akademično in izven akademično podružnico.

Kakor smo že omenili, imajo Čehi v Pragi „Česko podružnico S. P. D.“, katera deluje v Grintavskem pogorju na Koroškem. Pod njenim okriljem se je ustanovil letos Slovensko-česki akademični krožek v Pragi.

O delovanju „Slovenskega planskega društva“ in njegovih podružnic pa hočemo prihodnjič nekoliko poročati.

Politični pregled.

(V delegacijah) je bil izvoljen baron Gautsch predsednikom, Jaworski podpredsednikom. V svojem nagovoru je Gautsch povdarjal, da bo kljub obstoječim težkočam mogoče važna vprašanja srečno rešiti. Povdarjal je važnost mnogih vladarskih obiskov na Dunaju, ki dokazujejo, kako svet časti in uvaža našega cesarja, ki pa tudi dokazujejo, da smo v prijateljskih razmerah s sosednjimi državami. Končal je svoj govor s „slava“ klici na cesarja. Zunanji minister je predložil proračun za leto 1904 in dva mesečni proračunski provizorij. Po volitvah v odseke je bila seja zaključena. Cesar je sprejel 16. t. m. opoldne ogrsko delegacijo, ob 1. uri pa avstrijsko delegacijo. Na ogovor Szella in Gautscha je cesar čital obširno prestolni govor. Spominjal se je najprej smrti papeža Leona XIII. in potem očrtal zunanji položaj monarhije, ki je jako ugoden. Monarhija ima tesno zvezo z Rusijo, kar je na korist mirni rešitvi balkanskih vprašanj. Mace donaka vstaja je dala Avstriji in Rusiji nalogo, ohraniti mir in skrbeti, da se ne spremeni status quo na Balkanu. Avstrija in Rusija ste delali na Balkanu, da pripravite Turčijo, da zboljša položaj prebivalstva, in Bolgarsko, da ne gre na pomoč vstajem. V Srbiji se je zgodila preemba v dinastiji. Želeti je, da učaka ta država svoje moralčno in gospodarsko prerojenje. Po prestolnem govoru je bil cercle. Cesar je ogovoril vse delegate in opetovano jako rezko obsodil obstrukcijo. Tudi dr. Šušteršič je cesar ogovoril. Dr. Šušteršič je pojasnil cesarju, da je neznosnih razmer na Kranjskem kriva edino le vlada. Veliko senzacijo je vzbudil cesarjev razgovor z dr. Kramarjem. Trajal je skoro četr ure in bil jako živahen. Slišalo se je, ko je dr. Kramar z veliko odločnostjo zaklical: Veličanstvo, to ni resnično! Veličanstvo so slabo informirani! Jaz jamčim, da bo konec obstrukcije, če se dovoli češko vseučilišče na Moravskem.

(Skupni proračun) za leto 1904 izkazuje potrebnost 374 975 389 K in pokritja 6 965 471 K, torej skupno neto potrebnost 368 009 918 K, torej več nego lani za 1 957 546 K. Izredna potrebnostina za vojaške čete v okupacijskih deželah znaša 7 563 000 K, pokritje 80 000 K. Za nove topove zahteva vojni minister 15 milijonov kron.

(Trgovska pogodba med Avstro-Ogrsko in Italijo) se ne bode tako hitro sklenila, kakor se je pričakovalo. Dosedanja pogajanja niso imela nobenega pozitivnega uspeha. Italijanska vlada je takoj sprva izjavila, da se trgovska pogodba ne da skleniti na temelju, kakor si ga želi

Avstro-Ogrska. Dasi so avstrijski delegatje v večjih točkah, zlasti glede vinske klavzule znatno odnehali, vendar še laška vlada vedno vztraja na svojem stališču in izjavlja, da je vsako sporazumljenje na dosedanji podlagi nemogoče in da so avstrijske prepozicije nesprejemljive. Vsled tega so se pogajanja odgodila, da dobe avstro-ogrski delegati od vlade novih instrukcij.

(Odpust ogrskih tretjeletnikov) Z naredbo vojnega ministarstva se odpuste z 20. t. m. vojaški tretjeletniki pri vseh pehotnih oddelkih, razum tistih, ki so v Bosni, Hercegovini in južni Dalmaciji.

(Balkan). Sultan porabi vsako priložnost, da pokaže, kako vlada med njim in evropskimi državami popolno sporazumljenje. Avstrijskega in ruskega poslanika je povabil k sebi na obed, kjer se je govorilo, kako naj se začne s kontrolo. Diplomati menijo, da bo sultan na lep način kolikor možno odložiti uvedbo kontrole. V Monastiru se je vršil shod, kjer se je protestovalo zoper dohod avstrijskega in ruskega konzula in se jima pretilo, da ju ustrele. Iz Soluna se poroča, da so vstasi spet na delu. Policija je izvedla, da nameravajo atentat na otomansko banko. Tam so zaprli neko sumljivo osebo o kateri se sumi, da je mladoturk. Pri njem so dobili pisma, ki kažejo na mladoturško-macedonsko zaroto.

(Bolgarska za oboroženje). Sboranje je v tajni seji sprejelo izvenredni kredit 25.000.000 levov za oboroženje vojske te jeseni.

(Dreyfus zopet častnik). Poroča se, da bo Dreyfus, čim bo končana revizija, zopet sprejet v armado. Imenovan bo takoj polkovnikom in prideljen topničarski diviziji na južnem Francoskem.

Dopisi.

Iz konjiškega okraja. Obče znano je in „Domovina“ je to skrbno zasledovala, kako se zlasti v novejšem času od naše vlade prezirajo pravice slovenskega jezika. Kako resnično je to, se je pred nedavnim pokazalo v Konjicah, takrat namreč, ko je namestnik grof Clary takaj otvoril okrajno glavarstvo. Od vseh strani se je poskrbelo, da se namestniku iskaže primerna čast in se otvoritev novega glavarstva kar moč slovesno izvrši. Tudi Slovenci so izobesili zastave v prijetni nadi, da bo enkrat svet videl, kako se bo njihovemu jeziku očitno dala pravica. Toda varal so se. Kakor je že pred par tedni poročal „Sl. Gospodar“, se je ob imenovanju prihlki dogodil nečuvni škandal, da grof Clary v otvoritvenem govoru ni izgovoril, pa tudi ne po kom drugem izgovoriti dal nobene slovenske besede. In vendar so bili pri tem govoru navzoči mnogi Slovenci, med njimi tudi taki župani, ki nemščine ne znajo, pa je tudi ne potrebujejo v svojih občinah na Pohorju in ob Pohorju. Govorec o novoustanovljenem uradu, je namestnik kaj lepo povdarjal, da mora biti tu „mesto pravičnosti“ in se naj dela na to, da se pridobi „ljubezen ljudstva“. Kaj bi pač bilo bolj umestno in modro, kakor če bi bil gospod grof sam kar takrat napravil začetek v tem, da bi bil takoj po svojem nemškem govoru izpregovoril, ali prečital ali pa po kaki zato poklicani uradni osebi dal izpregovoriti par slovenskih stavkov. Tako bi bil z lahkoto storjen prvi korak, da se pridobi zaupanje in ljubezen prebivalstva konjiškega okraja, ki je z neznatnimi izjemami slovensko. Pa to bi bilo menda dalo svedčanstvo, da vse preveč slovenski značaj, zato se ni smelo zgoditi.

Nekoliko bi še bil gospod namestnik potolažil užaljene Slovence, če tudi ne zadostil njih pravičnim zahtevam, ako bi bil vsaj pozneje, ko je imel pred seboj same župane, odmenil slovensčini pristojno mesto poleg nemščine. Vse je po dovršeni svečanosti radovedno popraševalo, se je li vsaj pred župani oficijelno rabil slovenski jezik ter se priznal kot enakopraven. A tudi tega se je zaman pričakovalo! Par jih boče vedeti, da so se slišale iz ust namestnikovih slovenske besede, ta reče tako, oni drugače. A drugi možje, ki gotovo ravno tako zaslužijo, da se jim verjame, ne vedo o tem ničesar. In celo župan, ki je imel pogum, da je na nemško vprašanje, če

še kdo kaj želi, namestniku po slovensko izrazil neko željo, — ni čul slovenskega odgovora. Če bi pa tudi bilo res, da se od uradne strani izpregovorila ali skušala izpregovoriti kakšna slovenska beseda kar pa nikakor ni dognano in priznana, brez dvoma se je zgodilo tako, da ni imelo prav nič oficijelnega pomena. Ali je pa to kaj več kakor nič? To naj imamo za ravnopravnost? Slovenci smo sicer vajeni glodati kosti, ki nam jih mečejo z vladne mize, a taka nam je le presuha! Mi slovenski možje, ki se upamo samostojno soditi, smo od te slovesnosti nesli domov prepričanje, da se pri tej priliki ni nameravalo dati slovensčini pravice, ki ji gredo po postavi, temveč se je skrbno prizadevalo obrniti svečanosti samonemški značaj. Pa saj vemo tudi mi preprosti Slovenci, ki včasih pogledamo v naše časnike, da spoštovati pravice slovenskega jezika nima v načrtu naša vlada, zlasti Körberjeva ne! — Slovenski poslanci, proč od Gradca!

Književnost in umetnost.

(Inžener Ferdo Lupša: „Die Nordpolarforschung oder Frage der modernen Nordpolarforschung“) je naslov knjige s prav prijetno pisavo ter z nekaterimi zemljevidnimi skicami, ki je izšla v tiskarni in založni knjigarni Dragotina Hribarja v Ljubljani (1903). Cena ji je K 3 — S to znamenito razpravo si je avtor pridobil obče in vsestransko zanimanje med vsem izobraženim ljudstvom, kajti ni je bilo doslej knjige, ki bi popisovala zgodovino in prirodne razmere ter semkaj spadajoča vprašanja arktike tako razumljivo in temeljito. (Mimogrede bodi rečeno, da se bavijo s to knjigo mnogi znanstveni listi, ki prinašajo povprek več ali manj obširna poročila). Vse delo je razdeljeno v dva glavna dela. Prvi govori o zgodovini arktičnih ekspedicijskih prve dobe naprej do današnjega dne. Tu se čita prav natančno o zaslugah velikih mož kakor o kapitanu Parryju, kapitanu Rossu, kapitanu Franklinu, Weyprechtu in Payerju, Nordenskjöldu, de Longu, Nansenju, inženerju Andrèju, princu Luegu Savojskem, vojvodu Abruzzov, kapitanu Sverdrupu, inženerju Pearyju itd. Zatem razpravlja vprašanje arktičnih zasledovanj vobče kakor specialno. Prav živahno in podrobno razlaga nekatere novejšje projekte in presoja s čilim duhom nevarnosti, ki prete zasledovalcem arktike kakor antarktike. Posebno interesantna je razprava o zasledovanju z zrakoplovom, podmorskim čolnom ter o porabi brezžične telegrafije pri takih podjetjih. Na podlagi rezultatov lastnih predstudies dokaže inžener Lupša prav jasno, da je mogoče edino le na podlagi polarnege toka, ki drvi od izhodne strani severne pole preko najvišjih širin do zahoda, najlažje razkriti mnogotere važne nevarne skrivnosti. Končno pa oriše avtor tudi še svoj lastni projekt ekspedicije katero bi imel ta polarni tok peljati s svojo neizmerno naravno močjo, — ki je že tudi povzročila zaradi na pačnih prejšnjih teorij, kakor uči zgodovina, mnogoštevilne negativne rezultate v nepoznane kraje polarne sfinge. S to knjigo smo pridobili v literaturi velevažno znanstveno delo, inžener F. Lupša pa si je utrdil veljavo med sodobnimi naravoslovci in učenjaki. — Knjiga se naroča pri Drag Hribarju v Ljubljani.

Kemična pralnica

naznanja, da je prevzel

zbiralnico

g. Josip Pokorn v Celju

Rotovška ulica št. 15

ter sprejema v kemično pranje in sušenje raznovrstne moške in ženske obleke, kožnovočno, rokavice, ročna dela, vsake vrste pregrinjala itd. Delo se točno in solidno v teku tedna izgotovi. Cene in druga pojasnila se izvedo v zbiralnici brezplačno. (488) 3—1

Za obilno porabo se priporoča

H. Volk

kemična pralnica v Šoštanjju.

Razglas.

Razpiše se zniževalna dražba zgradbe novega gospodarskega poslopja pri župnišču pri Sv. Pankracu na Gornji Ponikvi.

Vse delo je proračunjeno na K 9.400.

Načrt, podrobni proračuni in stavbinski pogoji so na ogled pri županstvu Velika Pirešica kot načelnistvu cerkvenega konkurenčnega odbora.

Dražba se vrši dne 30. decembra 1903 popoldne ob 1 uri na licu mesta na Gornji Ponikvi. Položiti se mora pred dražbo 10% varščine.

Cerkveni konkurenčni odbor Velika Pirešica

dne 12. decembra 1903.

(479) 2-2

Načelnik: Jernej Štefančič.

Št. 1381.

(483) 1

Učiteljska služba.

Na trirazredni ljudski šoli v Sv. Florjanu pri Doliču se namesti učiteljska služba z dohodki III. krajevnega razreda.

Pravilno opremljene prošnje se imajo postaviti službenim potom vložiti do 15. januarja 1904 pri krajnem šolskem svetu v Sv. Florjanu pri Doliču, pošta Mislinje (Missling).

Krajni šolski svet Konjice

(483) 1

dne 11. decembra 1903.

Proda se

oziroma da v najem za dobo 5 do 6 let lepo posestvo v Hrastovcu, Sv. Briz, občina Škale pri Velenju.

Posestvo je oddaljeno od Velenja 1/2 ure, leži v bližini premogokopov D. pl. Lapp; je torej tudi pripravno za vzdrževanje gostilne, kakor tudi za usnjarijo, ker se je ista tudi poprej mnogo let tukaj izvrševala.

Posestvo obstoji iz novozidane, enonadstropne hiše, kozolca, avnijske marče in usnjarnice; nadalje spada k posestvu 3 hektare njiv, 1 1/2 hektara travnikov, zasajenih z mladimi sadnimi drevesi, 50 arov vrta, 1 hektar pašnikov, 11 1/2 hektara gozda.

(486) 3-1

Pri vinogradu je lep bram, in v bližini posestva jako dobra, tekoča studenčnica.

Pogoji prodaje, kakor tudi najemnine, so jako ugodni in se naj bagovolijo reflektanti tozadevno vprašati naravnost pri posestniku

Martinu Šuster-ju v Mozirju.

Alojzij Voglar

usnjarski mojster na Kamenščaku

(tik Zemljičeve vile) pri Ljutomeru

naznanja slav. občinstvu, da prodaja usnje najboljše kakovosti ter izdeluje kože vseh domačih vrst po najnižji ceni. — Kupujem tudi kože vseh vrst po primerni ceni.

Priporočam se slavnemu občinstvu najtopleje.

(482) 1

Kava in čaj

iz prve roke, t. j. neposredno od sadilca kave in čaja,

torej s popolnim jamstvom za pristno in nepokvarjeno kavo in čaj.

NAJNIZJE CENE.

Najino dosti čez 100.000 orlov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in izdatne.

Kava: Javafior, najfinejša, 4 1/2 kg gld. 6.65, fina, 4 1/2 kg gld. 5.90. Java-brasil-mešanica 4 1/2 kg gld. 5.40. — Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju.

(483) 12-4

Cenik zastoni in poštnine prosto.

Turk & drug

veleposesnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiiji

— v Trstu —

Via dell'acquedotto 62.

„Svoji k svojim!“

Delavnica za vsa cerkvena dela

KONRAD SKAZA

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje

svetnikov, altarjev in vseh v to stroko spadajočih del.

Za vsa naročila originalne fotografije mojih del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-12

Za vsako slovensko naročilo od 100 K umetno rezljano razpelo zastoni.

Službe iščem

za portirja, hišnika, paznika ali pisarja.

Silvester Ullaga, c. kr. orož. postajecodja v pok.

(285) 1

Št. Vid pri Planini.

Lep cesarski

žrebec

11 let star, kostanjeve barve, kateri se sme spuščati ter zna dobro, težko voziti in delati — je pod ugodnimi pogoji

naprodaj.

Vpraša naj se pod šifro: „Baptist“, poste restante, Celje. (476) 2-1

Zelo okusna pijača je

Talanda Ceylon-čaj

Ne razburja živcev, temveč jih blaži in krepi.

Dobiva se:

Štev. 1 v zamotih po 20, 50, 125 vinarjev

2 „ „ „ 24, 60, 150 „

3 „ „ „ 32, 80, 200 „

v naslednjih zalogah:

CELJE: Anton Ferjen, Josef Hasenbüchl, Josip Matič, Iv. Ravnikar. VRANSKO: I. Laurič. BRASLOVCE: Josip Pauer. KONJICE: Franc Kupnik. OPLONICA: Alojz Walland. PTUJ: A. Jurza & sinovi. PETROVČE: Josip Polenc. RADGONA: R. Prettner. ROGATEC: Josip Berlig. RADEČE: Iv. Haller. ŽALEC: Adalbert Globočnik. ST. PAVEL v Sav. dolini: F. Pikel. ST. JURJ: F. Krasovič. LAŠKI TRG: And. Elsbacher. SLOV. GRADEC: Josip Klinger. SLOV. BISTRICA: Alojz Pinter. (474) 10-2

Stanje hranilnih vlog 17 milijonov K. Rezervni zaklad nad 500.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure popoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča, denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4 1/2%, na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5%, izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6%, izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Kdor drsat se hoče naj pride na led

poprej pa **drsalke**

vsak mora imet in take po ceni najnižji

prodaja

Trgovina z železnino „**Merkur**“
Peter Majdič, Celje.

Tomažovo žlindro

najboljše gnojilo za travnike in vinograde

bogato zalogo

slamareznic

in drugih poljedelskih strojev priporoča

Učenec

z dobrimi šolskimi spričevali, primerno izobražen
in poštenih staršev, se sprejme takoj ali pa s
1. januarjem 1904.

Ponudbe sprejema

(487) 3-1

Alojzij Strel

glavna trafika, loterija in trgovina z mešanim
blagom v Mokronogu (Dolenjsko).

Salvator-balzam

(Liquor-aromatic)

Najuspešnejše domače sredstvo pri
trganju (migreni), zobobolu, glavobolu,
pri krču in raznih žilodolnih in črevnih
bolezni; ozdravi maternico, krepi vid
in je v vsakem pogledu univerzalno
domače zdravilo prve vrste.

Cena zavoju 12 stekleničic z navodilom
5 krov, če se denar naprej pošlje na
spodnji naslov.

KAŠELJ

ozdravi hitro in temeljito že od nekdaj
znano domače zdravilo

trpotčev sok

Cena stekleničici z navodilom in poš-
tino vred, ako se denar naprej pošlje,
2 kroni 40 vinarjev.

Naslov za naročbe: (400) 24-9

Fr. Riedl-na lekarna pri Salvatorju
v Varaždinu šte. 104.

TRGOVINA S
steklom in porcelanom

IVAN KOVAČIČ

prej Avg. Jeloutschan

RADGONA

Dolge ulice šte. 47.

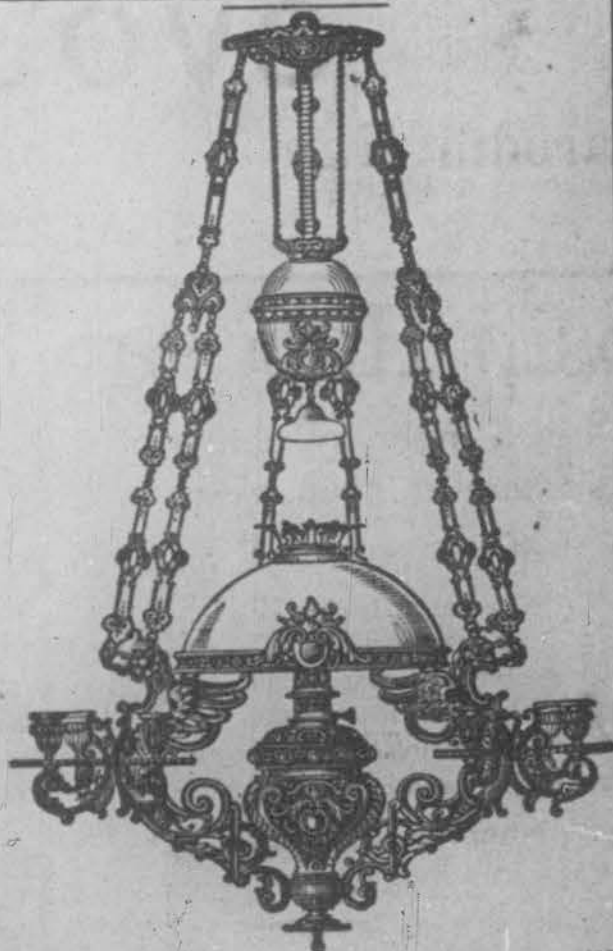
Priporoča svojo veliko zalogo stekla,
porcelana in vsakovrstno v steklarsko
stroko spadajoče blago: steklenice in
posodo za gostilničarje in domačo rabo;
šipe za okna, ogledala, okvirje za po-
dobe itd.

Različni krasni pred-
meti, jako primerni za
darila.

Lepa izbira igrač za
otroke po nizki ceni.

Postrežba točna in solidna!

Sektorska dela vsake vrste
pri cerkvah in zasebnih poslopih
se izvršujejo po najnižji ceni.

(393) 5-5

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Zacherlin
pomaga izbornu kot nedo-
sežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Stiller
Viktor Wozz
Alojzij Walland
Milan Hočevar
Josip Matič
Anton Perjan
Fran Zangger
Ferd. Jakowitsch
Frid. Jakowitsch
Anton Kolenc
Franc Pečnik
M. Rauscher lekarna

Celje: Ivan Ravnar
Oto Schwarzl lekarna
Josip Srim
Anton Topolak
W. Wratshko
Dobrna: Jos. Sikok
Braslovo: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: Fran Cukals

Brastnik: Alojzja Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Fr. X. Petek
Ljubno: Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjice: Fr. Kupnik 145

Laško: Andrej Elshacher
Karl Hermann
Planina: Lad. Sch. scherko
F. Wamb rechtsammer
Gornji grad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krausdorfer
Anton Schwels
Karl Sima
Mozirje: Leopold Vukič

Pristava: Marija Suppanz
Ant. Suppanz
Brodice: Fran Matheis
Franz Varlec
Jana Pstlerič
Uriš & Lipelj
Zalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Karlin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Jana Müller sen.
Jos. Sporn
Franz Deiman
Ivan Novak
Anton Jaklin
Videm: Ulrich Lager
Vojnik: Fr. Zotti

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja, tiskarna in knjigoveznica

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu
občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega
papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raz-
novrstno barvanega švilnatega (za cvetlice), za vezanje
knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno
le lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom:
»Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardt-
muthovih in drugih svinčnikov in angleških peres
po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, pe-
tesnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, počice
in škatle za peresnike, torbice, kožice za beležke, trgovske
knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih
škatljah. — Najbolje strune za titre, gosli in kitare.
Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma
in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listice itd.

Soleške in molitvene knjige; prekupcem še poseben popust.
Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se
tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pi-
sateljem, založnikom in slav. občinstvu za
vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu
in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.
Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila,
prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne
liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, ime-
nike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele, za
urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za poso-
jilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več
krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in
častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigo-
veška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor
tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je
moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi
stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar
najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za jesensko in zimsko sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetilje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tačatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavbni in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14.

- izvršuje vsa v
- njegovo stro-
- ko spadajoča
- dela, kakor
- železne ograje
- in vrata, ...
- - - štedilnike,
- vodovode - -
- vodnjake itd.

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi z limonado in malinovcem.
Kupujem maline po najvišji ceni! — Vsi izdelki tovarne se na željo postavijo p. n. strankam na dom. Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju Pri dobrem pastirju
Cesarja Jožeta trg Graška cesta.
Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Cerkveni trg št. 4 * CELJE * Cerkveni trg št. 4.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuvaj za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno
v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 8.
Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavbni in galanterijski klepar v Celju

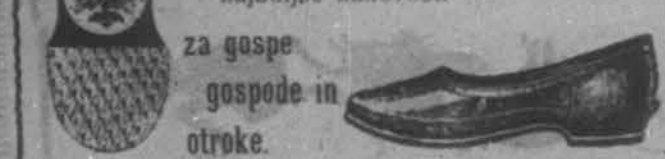

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Velika izber

dežnikov in galos
najboljše kakovosti

Dalje zimske copate, čevlje dokolenice (kamasne), rokavice, nogavice, Jäger-srajce, hlače kot vse druge drobnarije

priporoča po najnižjih cenah

P. Kostič v Celju
Glavni trg št. 2.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi
CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno. Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah. Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove. St. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovca s specerijskim blagom, deželni pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, de-teljno seme, malisno šuplo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostitih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavbni in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja * * * * * vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovca s specerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)
priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Kegleviča.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvljudneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.